

Sygn. akt II Cz 55/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzycieli T. C. (1), D. K., E. H., Banku (...) S.A. we W., Banku (...) S.A. w K., Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) spółki z o. o. w S., (...) S.A. w C., (...) spółki z o. o. w B., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w S. (również wierzyciel hipoteczny), Gminy M. S., (...) Bank S.A. w W., E. R., M. P., K. K., (...) S.A. w W., R. K., J. N., M. K., (...) spółki z o. o. we W., I. P., (...) spółki z o. o. w W., A. K., M. S., (...) spółki z o. o. w W., T. C. (2), B. R., Grupy Radiowej (...) spółki z o. o. w W., (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W., A. E., A. R., T. D. o A. L. F. (...) p.A z siedzibą w G. (Włochy)

przeciwko dłużnikom M. B. (1) i M. B. (2)

przy udziale wierzycieli hipotecznych: (...) Bank S.A. w W., (...) Banku (...) S.A. w W. i B. R.

o egzekucję z nieruchomości

na skutek zażalenia dłużniczki M. B. (1) na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 3 grudnia 2012 r. wydane w sprawie IX Co 4035/11

postanawia:

zmienić zaskarżone zarządzenie w ten sposób, że wysokość opłaty od zażalenia z dnia 10 października 2012 r. określić na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

Sygn. akt II Cz 55/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2012 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zobowiązał pełnomocnika skarżącej M. B. (1) do uzupełnienia braków zażalenia z dnia 10 października 2012 r. poprzez uiszczenie kwoty 6 667,00 zł tytułem opłaty od zażalenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

W uzasadnieniu wskazano, iż egzekucję z nieruchomości wszczęto w roku 2009, w którym to też wpisano ostrzeżenia do działu III księgi wieczystej. Przewodniczący zauważył, iż zgodnie z ustawą o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r., zwłaszcza z art. 19 ust. 3 pkt 2 – pobiera się 1/5 opłaty. Zgodnie z art. 13 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy od kwoty 666 666,67 zł - 5 % wynosi 33 333,33 zł, a jedna piąta to kwota 6 666,66 zł. Dlatego też powyższa kwota zaokrąglona (art. 21 ustawy) została ujęta w zarządzeniu z dnia 03 grudnia 2012 r. wzywającym do uzupełniania braków formalnych zażalenia oraz do jego opłacenia.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wywiodła dłużniczka. Skarżąca podniosła, iż w trybie art. 72 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wniosek o udzielenie przybiccia będąc zawarty we wniosku o przejęcie nieruchomości złożony przez wierzyciela D. K. podlega opłacie kwocie 100 zł. W ocenie skarżącej skoro zatem wniosek

o przybicie podlega opłacie stałej, nie jest zasadnym żądanie wniesienia opłaty stosunkowej od zażalenia. Skarżąca podniosła, iż zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy o kosztach od zażalenia pobiera się piątą część opłaty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zdaniem dłużniczki przepisem szczególnym jest art. 72 ust. 4 ustawy o kosztach. Dłużniczka podniosła nadto, iż samo zobowiązanie jest przedwczesnym na skutek postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia. W oparciu o powyższe skarżąca wniosła o właściwe określenie opłaty od zażalenia wynikającej z obowiązujących przepisów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki okazało się uzasadnionym.

Wysokość opłat od zażeń w postępowaniu cywilnym reguluje art. 19 ust. 3 u.k.s.c. Przepis ten stanowi, że opłata od zażenia stanowi 1/5 opłaty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej, nie precyzując bliżej, jaka opłata stanowi podstawę do jej wyliczenia. W szczególności w art. 19, który przewiduje pobieranie opłat częściowych w różnej wysokości, nie zawarto stwierdzenia, że opłaty te stanowią odpowiednią część opłaty, o której mowa w art. 18 ust. 1. Nie może jednak budzić wątpliwości, że będzie to stanowiło regułę, od której wyjątki mogą wynikać z regulacji o charakterze szczególnym. W wypadku opłat w postępowaniu zażaleniowym tego rodzaju regulację o charakterze autonomicznym stanowi niewątpliwie art. 22 u.k.s.c. Konstrukcja tego przepisu wskazuje wyraźnie, że w przypadkach, gdy przedmiot orzeczenia, na które zostało wniesione zażalenie, nie pozostaje w związku z meritum sprawy, ustawodawca uznał za celowe określenie wysokości opłaty od zażenia w oderwaniu od wysokości opłaty pobieranej od pisma wszczynającego postępowanie w sprawie i dla części zażeń opłaty od nich określił w wysokości stałej. Pozostaje do rozważenia, czy jest to jedyny wyjątek odnoszący się do sposobu określenia wysokości opłat w postępowaniu zażaleniowym, skoro jednocześnie w u.k.s.c. przewidziano wypadki pobierania opłat od szeregu rodzaju pism, które w związku z toczącym się postępowaniem sądowym, wymagają odrębnego rozpoznania, a ich materia również nie pozostaje w bezpośrednim związku z przedmiotem postępowania w sprawie, a w szczególności na sposób ich rozpoznania nie rzutuje wartość przedmiotu sporu. Przykładowo wymienić można różnego rodzaju wnioski o nadanie klauzuli wykonalności (art. 71 u.k.s.c.) oraz wnioski o udzielenie, zmianę i uchylenie zabezpieczenia (art. 68 i 69 u.k.s.c.). Na gruncie art. 19 ust. 3 u.k.s.c. nie można a limine odrzucić rozwiązania, że także w tego rodzaju wypadkach, gdy istnieją przepisy szczególne określające wysokość opłat od pewnej kategorii pism, które podlegają odrębnej opłacie sądowej, także opłata od zażenia może być pobierana w zależności od wysokości opłaty należnej od odpowiedniego wniosku. Brzmienie art. 19 ust. 3 u.k.s.c. nie wyłącza takiego rozwiązania, skoro w przepisie tym jest mowa wyłącznie o "opłacie". Jest zaś zrozumiałe, że przy koncepcji, o której wyżej mowa, zbędne było powtarzanie regulacji dotyczącej wysokości opłaty od zażenia, gdyż art. 19 ust. 3 u.k.s.c. został zamieszczony w części ustawy zawierającej przepisy ogólne, odnoszące się do zasad pobierania opłat sądowych we wszystkich rodzajach spraw (tak, postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 maja 2012 r., I ACz 968/12, Lex 1171375).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy skoro wniosek o udzielenie przybicia nieruchomości podlega opłacie stałej w kwocie 100 zł (art. 72 pkt 4 u.k.s.c.), to opłata od zażenia na postanowienie Sądu w przedmiocie przybicia winna stanowić 1/5 opłaty, o której mowa w art. 72 pkt 4. Bacząc jednak, iż wysokość opłaty od zażenia nie może być niższa niż 30 złotych (art. 20 u.k.s.c.) na taką właśnie kwotę należało ustalić wysokość opłaty od zażenia wywiedzonego przez dłużniczkę w niniejszej sprawie w dniu 10 października 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Sygn. akt II Cz 55/13

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić;
2. odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi skarżącej dłużniczki;

3. akta odesłać SR Szczecin - P. i Zachód w S. przesyłając zwrotne potwierdzenie odbioru w ślad za aktami;
4. do zbioru.